

**Brev till Sophie
Elkan från Selma
Lagerlöf:
1893-1895. L 84:1
- 55**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Lundskrona 31 Okt. 1894.

Åtaka de!

Jag sitter här och undrar på dramatis-
karen. Kan ett utplygt förstånd begripa den
institutionen - jag trodde du skulle fram i
sällskap med fru Wahlenberg och Coppé. Jag
tyckte det var så underbart vatt sällskap,
men ändå inte så gallet som ^{hög} stäppel också
som det passionerade ^{skäll} mellan det sentimentala
och det kargerliga så kunde den ju varit på
sin plats. Men nu kan den ju inte fram -
Enligt min tanke är den utbyggd för att
programmet blef för lågt. Du skall se om
ett par veckor, äro de andra pjäserna inspelade
och gå fortare, då behöfver programmet tillökas
och uppfriskas och så sättes den in. Men som
nagot. Ingen allvigt bör försöka tyda sådana

gator. — Det är nog bra att du har
gjort E. H. en så stor tjänst just nu
och att han för sin egen äras skull behöf-
ver oss romaner bra. Hvad gör ej
stämningen till när man läser en ny bok.
Och det skapas nog rätt mycket opinion där-
uppe i hennes salong. Jag minns hvad jag
tyckte du var motig i julen, som ville
läsa upp för litteratörer — På samma
gång, såg jag det som humburg för
jag visste Ellen H. var en väderffäjel
och Wäblis en eftersägare. Om du hade
läst upp för Mats och mig, tänkte jag!
Det kunde ha varit något. Vi äro som
en sax, inte farliga kvar för sig, men skära
de, så vi komma ihop. Mats är verkligen
ingen humburg, så han kommer in på sitt
område. Men för resten är Mats så snäll
nu. Det är riktigt skada på henne —

de så i all oädelighet diskutera en
konstenspipa för det är en invecklad
historia så tar min far farväl och går
Och så tackade honom pojken för besöket
med de orden: "Det är roligt att få tala
vid en bord, som förhåller någonting."

Och sedan dess har vi det som ord-
språk i familjen — Jag skulle verkligen
brä gärna velat ha råd af en, som var
hemma i yuket. I alla fall skall du
få se den här novellen, innan den går
till pressen. Den är ej beställd. Det
skall bli en företäningsnovell —

Glöm du jag glömmes visst att skaf-
fa dig pennor. Det är nedrigt, men
nu skall du få.

Jag sände förken Aubrie sistas ak-
terna i Månslags. Det var cyet att
läsa igenom dem nu och tänka

Är det jag ej hoat kan tycker, jag är
mycket på morgontagens post. Du
kan säkert göra henne mycket nytta så
gå nu till henne. Ja så skall jag
gå och vänta på hoat du tycker. Jag
änner snart skriva något alldeles för
egen räkning, som ingen behöfve tycka
något om. Vack sådana trälar vi
äro.

Jag har nog pennningar att resa
till Italien i morgon dag. Vi behöf-
va ej vänta på operor eller stipendier
alls. Jag tror ej alls på några an-
slag, när jag ej behöfver dem, så
får jag dem väl. Och jag änder
ej behöfva dem, så länge jag är frisk.
Nästa år får jag väl en Gårds Ber-
rings upplaga antas jag, nu vägen
jag något öfver 2000 kronor. Jul-

Jag sparrar alltid, väntar och

på min hämförelse, då de voro skrifna.
Hur skall någon kunna läsa det
och på samma gång se och höra, ager
och måla sig dekorationer. Kan du
det? Du får försöka. I tredje akten
behöfs och så mycket fantasi.

Jag förstår, att prästen Andréa talade
om andra aktes hexor. De sitta
bara som dekoration i Balders tempel.

De skola alls intet göra, utom bara
sitta som gamla fläskmöss öfverallt
uppbrupna på de omöjligaste ställen.

Men när så Fritiof rycker emot
guden skola de kunna nedflaxande
som en hop svartå Borgaröfver
konar. Det är stiltigt. Lugna henne
förallt med ett de verkliggen höra
vara tyata. De skola ibland skratta
till bara, ~~svart man bet till de lifna~~
^{nesta som ett gyllind i skogen}

ser hela ditt lif sålatta eviga lygnande och spjånande och läjligt nag öfver mitt. Jag sparrar alltid, väntar och

nu början till Rommas öfver på yttre riktigt skriftligt.
Är den Belgien, kvartier skrifter kan ej? Tänk i ett sådant full som detta skulle min
någon gång bygger mot hälsan. Jag skulle ha sagt jag där, väntar att den var för min
den följande, vänta på sidan minnna som någonting, jag tyraner alltså. Det är här något. Jag

Men du, min kung, och du, som varit minnare som en sändning, som kunnat mig
fast när i dygnet för att ej flytta öfver och lösa någon av dem till minnare.
Kunde det vara till det gjordt dyrt i öganen. Jag tror

Harman

Jag tänker ibland att jag varit för svår. Vardé skulle ha nog att göra med en sådan text, men jag tänker det är bra för henne att känna sig ha storsvårade ting för händer. Hon förfaller nästan — gå in för att se till sin hemma.

novellerna skola väl ge något af-
märskat, fast den ännu jag an-
vänder till lifvets dagliga behof —

Jag ännu jag ^{akt} på något ordentligt
gjort, så jag är ju rik. Helst
skulle jag väl vilja samla ihop Ka-
pituler några år ännu, men jag
reser nog, när du vill. — Du borde
ju få in duktiga summor nu i
höst. November är en så trefflig må-
nad eller är det först i December be-
talningsskummer. Det är det värst.

Bonnier var nyfäst med Roma-
numera tycker jag ej, det är så
dumt att vi ha Gotlands historien
på samma ställe. Om vi i jul
skulle skicka Jewling, ett exem-
plar från oss båda. (Tack för
middag och Raffe och bakett!)

Torsdag morgon. Fr. St. har skrifvit. Han har feber
för operan. Det är ju utmärkt och det undrar jag
inte på. Det skulle jag och ha om jag skulle vålla
missa. Till dylik, jag begriper ej hur hon kan —

Annars minns jag nog de känslor af tyrt
förakt, som jag hyrte för alla ^{därinne} andra till
jag fick se dig. Snällt och värdigt folk,
men ingen, som kunde fångola mitt intres-
se, ingen att utforaka, ingen att beundra —
Och jag föraktar egentligen alla, som inte kunna
kufva mig. Hvad säger du om den helige
Bernhards valsepråk. "Förakta världen, förakta
dig själf, förakta ingen, förakta att du blir
föraktad." Det är ej så illa, mindre som
befruddningsregal än som sammanfattning af det
själstillstånd, som griper en bland främ-
lingar. — Hvad Ellen Key ville att
du skulle ta in i boken tycker jag du
tyckats med. Men hur kan man ta
fram Almqvist och göra något af honom,
det är otroligt. Jag undrar om jag ^{noje} helt
främmande för mig själf och försige läsa något
af mig så kanske jag tyckats lika illa om

det, som jag tycker om. Jag vet att
ditt intresse af G. A. S. måtte vara i den
nägen. Utsk. han är som en middag
på tårter och frukt. Jag blir så led,
då jag läser honom.

Det är så hemligen rent på kvällen och
jag är nog sömnig. Jag har arbetat
hela dagen, men jag skall göra litet
dant i morgon, så du får ha tålmod
med brefvet. — Hela dagen har jag
uttit och förargat mig öfver att du
ej var här. Jag har en novell i dis-
Pussionsstudier, så det är befligt half-
färdig, men min hjältinna har två
älskare och jag vet ej till hvem jag
skall ge henne. Det hände min far
en gång, i Tisles, att han besåg ett ny-
bygge vid egendomen och då gaf han
mig i språket med en murarpojke. När